

I

(Rättsakter vilkas publicering är obligatorisk)

RÅDETS FÖRORDNING (EG) nr 509/2006

av den 20 mars 2006

om garanterade traditionella specialiteter av jordbruksprodukter och livsmedel

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 37,

med beaktande av kommissionens förslag,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande ⁽¹⁾, och

av följande skäl:

- (1) Produktion, förädling och distribution av jordbruksprodukter och livsmedel spelar en viktig roll i gemenskapens ekonomi.
- (2) Diversifiering av jordbruksproduktionen bör uppmuntras. Främjande av traditionella produkter med särskilda egenskaper kan vara till stort gagn för landsbygdens ekonomi, särskilt i mindre gynnade eller avlägsna områden, genom att jordbrukarnas inkomster förbättras och genom att avfolkning förebyggs i dessa områden.
- (3) För att den inre marknaden för livsmedel skall kunna fungera bra bör de ekonomiska aktörerna få instrument som gör det möjligt för dem att höja marknadsvärdet på sina produkter samtidigt som konsumenterna skyddas mot otillbörliga affärsmetoder och rättvis handel garanteras.
- (4) I rådets förordning (EEG) nr 2082/92 av den 14 juli 1992 om särartsskydd för jordbruksprodukter och livsmedel ⁽²⁾ definieras särartsskyddet, och beteckningen "garanterad traditionell specialitet" infördes genom kommissionens förordning (EEG) nr 1848/93 ⁽³⁾, där tillämp-

ningsföreskrifter fastställs för förordning (EEG) nr 2082/92. Särartsskyddet, som oftast hänvisas till som "garanterade traditionella specialiteter", gör det möjligt att tillgodose konsumenternas efterfrågan på traditionella produkter med särskilda egenskaper. Med den mångfald produkter som erbjuds på marknaden och det överflöd av information som lämnas om dem måste konsumenterna för att kunna träffa bättre val förses med klar och koncis information om dessa livsmedels särart.

- (5) För tydlighets skull bör "särartsskydd" inte längre användas utan endast beteckningen "garanterad traditionell specialitet" som är lättare att förstå, och för att klargöra syftet med förordningen för producenter och konsumenter bör särarten preciseras och en definition av termen "traditionell" införas.
- (6) Vissa producenter önskar utvinna ett marknadsvärde ur sina traditionella jordbruksprodukter eller livsmedel vars egenskaper tydligt skiljer dem från andra liknande produkter. För att skydda konsumenten bör den garanterade traditionella specialiteten underkastas kontroll. Ett sådant frivilligt system som gör att producenterna kan göra en jordbruksprodukts eller ett livsmedels kvalitet känd inom hela gemenskapen bör innefatta garantier för att alla hänvisningar till kvalitén i handeln, verkligen är underbyggda.
- (7) Märkningen av jordbruksprodukter och livsmedel är underkastad de allmänna regler som anges i Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/13/EG av den 20 mars 2000 om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om märkning och presentation av livsmedel samt om reklam för livsmedel ⁽⁴⁾. Med tanke på deras särskilda art bör särskilda kompletterande bestämmelser antas för garanterade traditionella specialiteter. För att göra det lättare att identifiera garanterade traditionella specialiteter som framställts inom gemenskapen bör det göras obligatoriskt att i märkningen använda beteckningen "garanterad traditionell specialitet", eller den gemenskapssymbol som förknippas med detta, med reservation för en rimlig tidsfrist så att aktörerna hinner anpassa sig till detta krav.

⁽¹⁾ Ännu ej offentliggjort i EUT.

⁽²⁾ EGT L 208, 24.7.1992, s. 9. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 806/2003 (EUT L 122, 16.5.2003, s. 1).

⁽³⁾ EGT L 168, 10.7.1993, s. 35. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 2167/2004 (EUT L 371, 18.12.2004, s. 8).

⁽⁴⁾ EGT L 109, 6.5.2000, s. 29. Direktivet senast ändrat genom direktiv 2003/89/EG (EUT L 308, 25.11.2003, s. 15).

- (8) För att kunna garantera överensstämmelse med och enhetlighet i fråga om garanterad traditionell specialitet bör grupper av producenter själva definiera specifika egenskaper i en produktspecifikation. Det finns möjlighet för producenter i tredjeländer att registrera en garanterad traditionell specialitet.
- (9) De garanterade traditionella specialiteter som åtnjuter skydd inom gemenskapen bör underkastas kontroll, grundad på Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 882/2004 av den 29 april 2004 om offentlig kontroll för att säkerställa kontrollen av efterlevnaden av foder- och livsmedelslagstiftningen samt bestämmelserna om djurhälsa och djurskydd⁽¹⁾, och på ett kontrollsystem som säkerställer att producenterna uppfyller kraven i produktspecifikationen innan jordbruksprodukter och livsmedel saluförs.
- (10) För att bli omfattade av skyddet bör de garanterade traditionella specialiteterna registreras på gemenskapsnivå. Registreringen bör också ge information till dem som bedriver handel och till konsumenterna.
- (11) De nationella myndigheterna i den berörda medlemsstaten bör granska varje ansökning om registrering i enlighet med gemensamma minimiregler, inbegripet ett förfarande för invändningar på nationell nivå för att garantera att den berörda jordbruksprodukten eller det berörda livsmedlet verkligen är traditionellt och har de särskilda egenskaperna. Därefter bör kommissionen göra en granskning för att garantera ett enhetligt tillvägagångssätt för de ansökningar om registrering som lämnas av medlemsstaterna och av producenter i tredjeländ.
- (12) För att göra registreringsförfarandet effektivare bör osakliga och ogrundade invändningar inte behandlas, och det bör anges kriterier enligt vilka kommissionen skall bedöma om inlämnade invändningar får tas upp till prövning eller inte. Medborgare i tredjeländer som har ett legitimt intresse bör ha rätt att göra invändningar enligt samma kriterier som gäller för gemenskapsproducenter. Kriterierna bör bedömas i förhållande till gemenskapens territorium. Erfarenheten har visat att tidsfristen för samråd i fall av invändningar bör anpassas.
- (13) Föreskrifter bör fastställas för att klargöra räckvidden av det skydd som beviljas enligt denna förordning i vilka det särskilt anges att denna förordning bör gälla utan att detta påverkar befintliga regler för varumärken och geografiska angivelser.
- (14) För att undvika att det skapas illojala konkurrensvillkor bör producenter, inbegripet producenter i tredjeländ, kunna använda antingen en registrerad benämning tillsammans med en särskild beteckning och, i förekommande fall den gemenskapssymbol som förknippas med beteckningen "garanterad traditionell specialitet", eller en benämning som har registrerats som sådan, i den mån som den jordbruksprodukt eller det livsmedel som produceras eller bearbetas uppfyller kraven i den tillämpliga produktspecifikationen och producenten anlitar kontrollmyndigheter eller kontrollorgan i enlighet med bestämmelserna i den här förordningen.
- (15) För att tilltala producenterna och bli trovärdig för konsumenterna bör beteckningen avseende särskilda egenskaper hos en jordbruksprodukt eller ett livsmedel vara rättsligt skyddad och underkastad kontroll.
- (16) Medlemsstaterna bör ha rätt att ta ut en avgift för att täcka de kostnader som uppstår.
- (17) De åtgärder som är nödvändiga för att genomföra denna förordning bör antas i enlighet med rådets beslut 1999/468/EG av den 28 juni 1999 om de förfaranden som skall tillämpas vid utövandet av kommissionens genomförandebefogenheter⁽²⁾.
- (18) Det bör fastställas vilka bestämmelser i den här förordningen som tillämpas på ansökningar om registrering som har kommit in till kommissionen innan den träder i kraft. Aktörerna bör få en rimlig tidsfrist för att anpassa såväl de privata organen för kontroll och märkningen av jordbruksprodukter och livsmedel som saluförs med beteckningen "garanterad traditionell specialitet".
- (19) Av tydlighets- och öppenhetsskäl bör förordning (EEG) nr 2082/92 upphävas och ersättas av den här förordningen.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Tillämpningsområde

1. I denna förordning fastställs reglerna för erkännande som garanterad traditionell specialitet för
- a) jordbruksprodukter avsedda som livsmedel som är förtecknade i bilaga I till fördraget, och
 - b) livsmedel förtecknade i bilaga I till denna förordning.

Bilaga I till denna förordning får ändras i enlighet med förfarandet i artikel 18.2.

⁽¹⁾ EUT L 165, 30.4.2004, s. 1. Rättad version i EUT L 191, 28.5.2004, s. 1.

⁽²⁾ EGT L 184, 17.7.1999, s. 23.

2. Denna förordning skall tillämpas utan att det påverkar andra särskilda gemenskapsbestämmelser.

3. Europaparlamentets och rådets direktiv 98/34/EG av den 22 juni 1998 om ett informationsförfarande beträffande tekniska standarder och föreskrifter och beträffande föreskrifter för informationssamhällets tjänster⁽¹⁾ skall inte tillämpas på de garanterade traditionella specialiteter som omfattas av den här förordningen.

Artikel 2

Definitioner

1. I denna förordning avses med
 - a) *särart*: den eller de egenskaper som klart skiljer en jordbruksprodukt eller ett livsmedel från liknande jordbruksprodukter eller livsmedel som hör till samma kategori,
 - b) *traditionell*: som påvisats förekomma på gemenskapsmarknaden under en tidsperiod under vilken ett generationsskifte ägt rum. Tidsperioden skall motsvara den som allmänt betecknas som en generation, dvs. minst 25 år,
 - c) *garanterad traditionell specialitet*: en traditionell jordbruksprodukt eller ett traditionellt livsmedel som på grund av sin särart har erkänts av gemenskapen genom registrering enligt denna förordning,
 - d) *grupp*: en organisation av producenter av eller bearbetningsföretag eller samma livsmedel, oavsett gruppens juridiska form eller sammansättning.
2. Den egenskap eller de egenskaper som avses i punkt 1 a kan vara förknippade med inre egenskaper hos produkten, t.ex. fysiska, kemiska, mikrobiologiska eller organoleptiska egenskaper, med en produkts produktionsmetod eller med särskilda förhållanden som föreligger vid produktionen.

En jordbruksprodukts eller ett livsmedels presentation skall inte anses vara en egenskap enligt punkt 1 a.

Den särart som avses i punkt 1 a får inte begränsas till en kvalitativ eller kvantitativ sammansättning, eller till ett framställningssätt enligt gemenskapslagstiftningen eller nationell lagstiftning, enligt standarder som är fastställda av standardiseringsorgan eller enligt frivilliga standarder. Denna bestämmelse skall emellertid inte tillämpas när denna lagstiftning eller standard har fastställts för att definiera en produkts särart.

Andra intressenter får ingå i grupper enligt punkt 1 d.

⁽¹⁾ EGT L 204, 21.7.1998, s. 37.

Artikel 3

Register

Kommissionen skall föra ett register över de garanterade traditionella specialiteter som erkänns i hela gemenskapen enligt denna förordning.

Registret skall innehålla två förteckningar över garanterade traditionella specialiteter beroende på om produktens eller livsmedlets benämning är förbehållen de producenter som följer produktspecifikationen eller inte.

Artikel 4

Krav på produkter och benämningar

1. En jordbruksprodukt eller ett livsmedel som upptas i det register som avses i artikel 3 måste antingen framställas med traditionella råmaterial eller kännetecknas av en traditionell sammansättning, eller ha framställts och/eller bearbetats på ett sätt som återspeglar traditionellt bruk vad gäller produktion och/eller bearbetning.

En jordbruksprodukt eller ett livsmedel vars särart grundas på dess härkomst eller geografiska ursprung får inte registreras. Geografiska beteckningar får användas i ett namn utan att det påverkar tillämpningen av artikel 5.1.

2. För att registreras skall benämningen

- a) i sig ha en särart,
- b) uttrycka särarten hos jordbruksprodukten eller livsmedlet.

3. Den särskilda benämning som avses i punkt 2 a skall vara traditionell och följa nationella bestämmelser eller ha vunnit hävd.

En benämning som anger särart på det sätt som avses i punkt 2 b får inte registreras om

- a) den avser endast allmänna påståenden om en kategori jordbruksprodukter eller livsmedel eller avser en kategori som omfattas av särskild gemenskapslagstiftning,
- b) den är vilseledande t.ex. genom att den refererar till en självklar egenskap hos produkten eller genom att den inte motsvarar produktspecifikationen och följaktligen kan förmodas vilseleda konsumenten när det gäller produktens egenskaper.

Artikel 5

Restriktioner för användning av benämningar

1. Denna förordning skall tillämpas utan att det påverkar gemenskapsbestämmelser eller medlemsstaternas bestämmelser om immateriella rättigheter, särskilt de som gäller geografiska beteckningar och varumärken.
2. En benämning på en växtsort eller en djurras får användas i benämningen på en garanterad traditionell specialitet på villkor att den inte är vilseledande när det gäller produktens egenskaper.

Artikel 6

Produktspecifikation

1. För att beteckningen garanterad traditionell specialitet (GTS) skall få användas skall en jordbruksprodukt eller ett livsmedel överensstämma med en produktspecifikation.
2. Produktspecifikationen skall innehålla
 - a) den benämning som avses i artikel 4.2 på ett eller flera språk, med uppgift om gruppen ansöker om registrering med eller utan förbehåll för benämningen och om gruppen ansöker om att få använda sig av bestämmelserna i artikel 13.3,
 - b) en beskrivning av jordbruksprodukten eller livsmedlet inbegripet dess viktigaste fysiska, kemiska, mikrobiologiska eller organoleptiska egenskaper,
 - c) en beskrivning av den produktionsmetod som producenterna skall följa, inbegripet, när så är lämpligt, typ av råvaror och egenskaper hos råvarorna eller ingredienserna som används samt metoden för beredningen av jordbruksprodukten eller livsmedlet,
 - d) de väsentliga delar som produkten kännetecknas av och, när så är lämpligt, det referenssystem som används,
 - e) de väsentliga delar som styrker att produkten är traditionell enligt artikel 4.1 första stycket,
 - f) de minimikrav och de kontrollförfaranden som gäller för särarten.

Artikel 7

Ansökan om registrering

1. Endast en grupp skall ha rätt att ansöka om registrering av en garanterad traditionell specialitet.

Flera grupper från olika medlemsstater eller tredjeländer får lämna in en gemensam ansökan.

2. En grupp får lämna in ansökan om registrering endast för jordbruksprodukter eller livsmedel som den själv producerar eller framställer.

3. En ansökan om registrering skall åtminstone innehålla följande uppgifter:

- a) Den ansökande gruppens namn och kontaktuppgifter.
- b) Den produktspecifikation som avses i artikel 6.
- c) Namn och kontaktuppgifter för de myndigheter eller organ som kontrollerar efterlevnaden av bestämmelserna i produktspecifikationen samt deras särskilda uppgifter.
- d) Dokument som styrker produktens särskilda och traditionella karaktär.

4. Om gruppen är etablerad i en medlemsstat skall ansökan lämnas in i den medlemsstaten.

Medlemsstaten skall granska ansökan på lämpligt sätt för att avgöra om den är motiverad och uppfyller villkoren i denna förordning.

5. Medlemsstaten skall vid den granskning som avses i punkt 4 andra stycket inleda ett nationellt invändningsförfarande där det säkerställs att ansökan ifråga får tillräcklig offentlighet och där det föreskrivs en rimlig tidsfrist under vilken alla fysiska eller juridiska personer som har ett legitimt intresse och är etablerade eller bosatta inom den medlemsstatens territorium kan framföra invändningar mot ansökan.

Medlemsstaten skall undersöka om de invändningar som har inkommit uppfyller villkoren för att tas upp till prövning enligt de kriterier som avses i artikel 9.3 första stycket.

6. Om medlemsstaten anser att de krav som anges i artiklarna 4–6 är uppfyllda skall den till kommissionen vidarebefordra följande uppgifter:

- a) Namn och kontaktuppgifter på den ansökande gruppen.
- b) Den produktspecifikation som avses i artikel 6.
- c) Namn och kontaktuppgifter på de myndigheter eller organ som kontrollerar efterlevnaden av bestämmelserna i produktspecifikationen samt deras särskilda uppgifter.
- d) En förklaring från medlemsstaten att den anser att den ansökan som lämnats in av gruppen uppfyller villkoren i denna förordning och i de tillämpningsföreskrifter som fastställts.

7. Om en ansökan för en jordbruksprodukt eller ett livsmedel kommer från en grupp i ett tredjeland skall den sändas till kommissionen antingen direkt eller genom myndigheterna i tredjelandet, och den skall innehålla de uppgifter som anges i punkt 3.

8. De handlingar som avses i den här artikeln och som översänts till kommissionen skall vara avfattade på ett av de officiella språken vid Europeiska unionens institutioner eller åtföljas av en styrkt översättning till ett av dessa språk.

Artikel 8

Kommissionens granskning

1. Kommissionen skall på lämpligt sätt granska den ansökan som lämnats in i enlighet med artikel 7 för att avgöra om den är motiverad och uppfyller villkoren i denna förordning. Denna granskning bör slutföras inom tolv månader.

Kommissionen skall varje månad offentliggöra en förteckning över de beteckningar som är föremål för ansökan om registrering med uppgift om den dag de lämnats in till kommissionen.

2. Om kommissionen, på grundval av den granskning som genomförts i enlighet med punkt 1 första stycket, anser att villkoren i denna förordning är uppfyllda skall den i *Europeiska unionens officiella tidning* offentliggöra den information som avses i artikel 7.3 a–c.

Om villkoren inte är uppfyllda skall kommissionen enligt det förfarande som avses i artikel 18.2 fatta beslut om att avslå ansökan.

Artikel 9

Invändningar

1. Inom sex månader räknat från den dag då det offentliggörande som avses i artikel 8.2 första stycket har ägt rum i *Europeiska unionens officiella tidning* får medlemsstaterna eller tredjeländer göra invändningar mot den föreslagna registreringen genom att till kommissionen lämna in en motiverad förklaring.

2. Alla fysiska eller juridiska personer som har ett legitimt intresse, är etablerade eller bosatta i en annan medlemsstat än den som har begärt registreringen eller i ett tredjeland, kan också göra invändningar mot den föreslagna registreringen genom att lämna in en motiverad förklaring.

Fysiska eller juridiska personer som är etablerade eller bosatta i en medlemsstat skall lämna in sina motiverade förklaringar i den medlemsstaten inom den tidsfrist för invändningar som fastställs i punkt 1.

För fysiska och juridiska personer som är etablerade eller bosatta i ett tredjeland skall förklaringen lämnas in till kommis-

sionen antingen direkt eller genom myndigheterna i det berörda tredjelandet inom den tidsfrist som fastställs i punkt 1.

3. De invändningar som har kommit in till kommissionen inom den tidsfrist som fastställs i punkt 1 får tas upp till prövning endast om ett av följande villkor är uppfyllda:

a) Invändningarna visar att de villkor som anges i artiklarna 2, 4 och 5 inte är uppfyllda.

b) Invändningarna visar, om det rör sig om en ansökan enligt artikel 13.2, att benämningen används på ett lagligt, erkänt och ekonomiskt betydelsefullt sätt för liknande jordbruksprodukter eller livsmedel.

Kommissionen skall undersöka om invändningarna kan tas upp till prövning.

De kriterier som avses i första stycket skall bedömas med avseende på gemenskapens territorium.

4. Om kommissionen inte får in någon invändning som kan tas upp till prövning enligt punkt 3, skall den registrera beteckningen.

Registreringen skall offentliggöras i *Europeiska unionens officiella tidning*.

5. Om en invändning kan tas upp till prövning enligt punkt 3 skall kommissionen inbjuda de berörda parterna till samråd av lämpligt slag.

Om en överenskommelse nås mellan de berörda parterna inom sex månader skall dessa till kommissionen anmäla alla faktorer som har möjliggjort överenskommelsen, inbegripet yttrandena från båda parter. Om de uppgifter som har offentliggjorts enligt bestämmelserna i artikel 8.2 inte har undergått några ändringar eller endast mindre ändringar, skall kommissionen förfara enligt punkt 4 i den här artikeln. I alla andra fall skall kommissionen på nytt utföra den granskning som avses i artikel 8.1.

Om ingen överenskommelse nås, skall kommissionen fatta beslut i enlighet med det förfarande som avses i artikel 18.2, med beaktande av traditionell skälighetspraxis och av den faktiska risken för förväxling.

Beslutet skall offentliggöras i *Europeiska unionens officiella tidning*.

6. De handlingar som avses i den här artikeln och som översänts till kommissionen skall vara avfattade på ett av de officiella språken vid Europeiska unionens institutioner eller åtföljas av en bestyrkt översättning till ett av dessa.

Artikel 10

Avregistrering

Om kommissionen, i överensstämmelse med de detaljerade bestämmelser som avses i artikel 19 f, anser att villkoren i produktspecifikationen för en jordbruksprodukt eller ett livsmedel som omfattas av garanterad traditionell specialitet inte längre är uppfyllda, skall den enligt det förfarande som avses i artikel 18.2 upphäva registreringen, vilket skall offentliggöras i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Artikel 11

Ändringar av produktspecifikationen

1. En medlemsstat får begära en ändring av produktspecifikationen på begäran av en grupp av producenter som är etablerad inom medlemsstatens territorium eller av en grupp som är etablerad i ett i tredjeland. I det senare fallet skall ansökan skickas till kommissionen, antingen direkt eller genom myndigheterna i tredjelandet.

Det skall framgå av ansökan att det finns ett befogat ekonomiskt intresse och en beskrivning av de ändringar som begärs och en motivering till detta.

En ansökan om godkännande av en ändring skall handläggas enligt förfarandet i artiklarna 7–9.

Om de föreslagna ändringarna är mindre skall kommissionen besluta om godkännande utan att följa förfarandet i artikel 8.2 och artikel 9.

Kommissionen skall när så är lämpligt offentliggöra mindre ändringar i *Europeiska unionens officiella tidning*.

2. Medlemsstaten skall se till att information om offentliggörandet ges till varje producent eller bearbetningsföretag som tillämpar den produktspecifikation som ansökan om ändring gäller. Utöver de invändningar som avses i artikel 9.3 skall sådana invändningar tas upp till prövning i vilka det påvisas ett ekonomiskt intresse av att producera den garanterade traditionella specialiteten.

3. Om ändringen berör en tillfällig ändring av specifikationen till följd av obligatoriska sanitära eller fytosanitära åtgärder som har införts av offentliga myndigheter skall begäran överlämnas till kommissionen av medlemsstaten på begäran av en grupp av producenter eller av en grupp som är etablerad i ett tredjeland. Förfarandet i punkt 1 fjärde stycket skall tillämpas.

Artikel 12

Beteckningar, benämning och symbol

1. Endast de producenter som följer produktspecifikationen får använda beteckningen garanterad traditionell specialitet i märkningen, reklamen eller dokumentationen av en jordbruksprodukt eller ett livsmedel.

2. Om beteckningen "garanterad traditionell specialitet" används i märkningen av en jordbruksprodukt eller ett livsmedel som framställs inom gemenskapen skall den registrerade benämningen, tillsammans med antingen gemenskapssymbolen eller beteckningen garanterad traditionell specialitet, anges härpå.

3. Det skall vara frivilligt att använda den beteckning som anges i punkt 2 i märkningen av garanterade traditionella specialiteter som produceras utanför gemenskapen.

Artikel 13

Närmare bestämmelser om benämningar som registreras

1. Från och med dagen för offentliggörandet som avses i artikel 9.4 eller 9.5 får den benämning som har registrerats enligt artikel 3 endast användas för en jordbruksprodukt eller ett livsmedel som motsvarar produktspecifikationen för en garanterad traditionell specialitet enligt bestämmelserna i artikel 12. De benämningar som registrerats får dock fortsätta att användas i märkningen av produkter som inte motsvarar den registrerade specifikationen men beteckningen "garanterad traditionell specialitet", förkortningen "GTS" eller den därtill hörande gemenskapssymbolen får inte anges på dessa.

2. En garanterad traditionell specialitet får dock registreras med förbehåll för en benämning som gäller för en jordbruksprodukt eller ett livsmedel som motsvarar en offentliggjord produktspecifikation, på villkor att gruppen har begärt detta vid ansökan om registrering och att det enligt förfarandet i artikel 9 inte framgår att benämningen används på ett lagligt, erkänt och ekonomiskt betydelsefullt sätt för liknande jordbruksprodukter eller livsmedel. Från dagen för offentliggörande enligt artikel 9.4 eller 9.5 får benämningen inte längre användas i märkningen av liknande jordbruksprodukter eller livsmedel som inte motsvarar en registrerad specifikation, även om den inte åtföljs av beteckningen "garanterad traditionell specialitet", förkortningen "GTS" eller den därtill hörande gemenskapssymbolen.

3. För de benämningar för vilka ansökan om registrering görs på bara ett språk får gruppen i produktspecifikationen ange att produkten vid saluföringen, förutom produktbenämningen på ursprungsspråket, även på andra språk får märkas med en uppgift om att produkten har framställts enligt traditionen i den region, medlemsstat eller det tredjeland varifrån ansökan har sitt ursprung.

*Artikel 14***Offentlig kontroll**

1. Medlemsstaterna skall utse den behöriga myndighet eller de behöriga myndigheter som skall ansvara för kontrollerna när det gäller de skyldigheter som fastställs i denna förordning i enlighet med förordning (EG) nr 882/2004.
2. Medlemsstaterna skall säkerställa att alla aktörer som iaktar förordningen har rätt att omfattas av ett system för offentlig kontroll.
3. Kommissionen skall offentliggöra namn och adress på de myndigheter och organ som avses i punkt 1 eller i artikel 15 och skall regelbundet uppdatera uppgifterna.

*Artikel 15***Kontroll av att produktspecifikationerna följs**

1. För jordbruksprodukter och livsmedel som framställs inom gemenskapen skall kontroll av att produktspecifikationerna följs, och före utsläppandet på marknaden, genomföras av
 - en eller flera behöriga myndigheter enligt artikel 14, och/eller
 - ett eller flera kontrollorgan enligt artikel 2 i förordning (EG) nr 882/2004 fungerande som produktcertifieringsorgan.

Kostnaden för kontrollen av att produktspecifikationerna följs skall betalas av de producenter som kontrolleras.

2. För jordbruksprodukter och livsmedel som framställs i ett tredjeland skall kontroll av att produktspecifikationerna följs, och före utsläppandet på marknaden, genomföras av

— en eller flera offentliga myndigheter som utsetts av tredjelandet, och/eller

— ett eller flera produktcertifieringsorgan.

3. De produktcertifieringsorgan som avses i punkterna 1 och 2 skall iaktta och, från och med den 1 maj 2010, vara ackrediterade enligt den europeiska standarden EN 45011 eller ISO/IEC-guide 65. (Allmänna krav för organ som handhar produktcertifieringsprogram.)

4. Om myndigheterna enligt punkterna 1 och 2 har valt att kontrollera att produktspecifikationerna följs skall de erbjuda lämpliga garantier på objektivitet och opartiskhet och till sitt förfogande ha den kvalificerade personal och de resurser som är nödvändiga för att utföra uppdraget.

*Artikel 16***Förklaringar från producenter till utsedda myndigheter eller organ**

1. Producenter i en medlemsstat som avser att för första gången producera en garanterad traditionell specialitet skall, även om de tillhör den grupp som gjorde den ursprungliga ansökan, i förväg anmäla detta till de utsedda myndigheterna eller organen enligt artikel 14.3 i den medlemsstat där producenten är etablerad, enligt anvisningar från de behöriga myndigheter som avses i artikel 14.1.

2. Producenter i ett tredjeland som avser att för första gången producera en garanterad traditionell specialitet skall, även om de tillhör den grupp som gjorde den ursprungliga ansökan, i förväg anmäla detta till de utsedda myndigheterna eller organen enligt artikel 14.3, vid behov efter instruktioner från producentgruppen eller myndigheten i tredjelandet.

*Artikel 17***Skydd**

1. Medlemsstaterna skall vidta de åtgärder som behövs för att säkerställa lagligt skydd mot missbruk eller vilseledande bruk av beteckningen "garanterad traditionell specialitet", förkortningen "GTS" och av den därtill hörande gemenskapssymbolen och mot andra imitationer av benämningar som är registrerade och skyddade enligt artikel 13.2.

2. Registrerade benämningar skall skyddas mot allt bruk som sannolikt kommer att vilseleda konsumenten, bland annat bruk som antyder att en jordbruksprodukt eller ett livsmedel är en "garanterad traditionell specialitet" som har erkänts av gemenskapen.

3. Medlemsstaterna skall vidta alla åtgärder som är lämpliga för att se till att de varubeteckningar som används på nationell nivå inte ger upphov till förväxling med benämningar som är registrerade och skyddade i enlighet med artikel 13.2.

*Artikel 18***Kommittéförfarande**

1. Kommissionen skall biträdas av ständiga kommittén för garanterade traditionella specialiteter.

2. När det hänvisas till denna punkt skall artiklarna 5 och 7 i beslut 1999/468/EG tillämpas.

Den tid som avses i artikel 5.6 i beslut 1999/468/EG skall vara tre månader.

3. Kommittén skall själv anta sin arbetsordning.

Artikel 19

Tillämpningsföreskrifter och övergångsbestämmelser

1. Tillämpningsföreskrifter för den här förordningen skall antas i enlighet med det förfarande som avses i artikel 18.2. Dessa skall särskilt innehålla följande:

- a) Bestämmelser om de uppgifter som skall ingå i produktspecifikationen enligt artikel 6.2.
- b) Bestämmelser om ansökningsförfarandena enligt artikel 7.1 från grupper i olika medlemsstater eller tredjeländer.
- c) Bestämmelser om hur ansökningar om registrering enligt artikel 7.3, artikel 7.6 och 7.7 och ansökningar om ändring enligt artikel 11 skall lämnas in till kommissionen.
- d) Bestämmelser om registret över garanterade traditionella specialiteter enligt artikel 3.
- e) Bestämmelser om invändningar enligt artikel 9, inbegripet bestämmelser om lämpligt samråd mellan berörda parter.
- f) Bestämmelser om upphävande av registrering av en garanterad traditionell specialitet enligt artikel 10.
- g) Bestämmelser om benämning och symbol enligt artikel 12.
- h) Definition av mindre ändringar enligt artikel 11.1, tredje stycket.
- i) Bestämmelser om villkor för kontroll av efterlevnaden av produktspecifikationerna.

2. De benämningar som redan finns registrerade enligt förordning (EEG) nr 2082/92 den dag då den här förordningen träder i kraft skall automatiskt föras in i det register som avses i artikel 3. De relevanta specifikationerna skall anses vara specifikationer enligt artikel 6.1.

3. Följande skall gälla för icke avgjorda ansökningar, uttalanden och begäranden som kommissionen mottagit före dagen för denna förordnings ikraftträdande:

- a) Förfarandena i artikel 7 skall inte gälla.
- b) Om specifikationen innehåller delar som inte förtecknas i artikel 6 får kommissionen begära en ny version av produktspecifikationen som följer den artikeln, om detta är nödvändigt för att kunna fortsätta behandlingen av ansökningen.

Artikel 20

Avgifter

Medlemsstaterna får ta ut en avgift för att täcka sina omkostnader, inbegripet sådana som uppstår vid granskning av registreringsansökningar, invändningar och ansökningar om ändringar och framställningar om upphävande enligt denna förordning.

Artikel 21

Upphävande

Förordning (EEG) nr 2082/92 skall upphöra att gälla.

Hänvisningar till den upphävda förordningen skall anses som hänvisningar till den här förordningen och skall läsas i enlighet med jämförelsetabellen i bilaga II.

Artikel 22

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

De bestämmelser som avses i artikel 12.2 skall dock tillämpas från och med den 1 maj 2009, men utan att det påverkar de produkter som släppts ut på marknaden före detta datum.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 20 mars 2006.

På rådets vägnar

J. PRÖLL

Ordförande

*BILAGA I***Livsmedel som avses i artikel 1.1 b**

- Öl.
 - Choklad och andra livsmedelsberedningar innehållande kakao.
 - Konfektyr, matbröd, kaffebröd, kakor, skorpor och andra bakverk.
 - Pastaprodukter, även kokta eller fyllda.
 - Färdiglagad mat.
 - Färdigberedda kryddade såser.
 - Soppor och buljonger.
 - Drycker framställda av växtextrakter.
 - Glass och sorbet.
-

BILAGA II

JÄMFÖRELSETABELL

Förordning (EEG) nr 2082/92	Denna förordning
Artikel 1.1 första stycket	Artikel 1.1 första stycket
Artikel 1.1 andra stycket	Artikel 1.1 andra stycket
Artikel 1.2 och 1.3	Artikel 1.2 och 1.3
Artikel 2.1 första stycket	Artikel 2.1 a
Artikel 2.1 andra stycket	Artikel 2.2 andra stycket
Artikel 2.1 tredje stycket	Artikel 2.2 tredje stycket
Artikel 2.2 första meningen	Artikel 2.1 d
Artikel 2.2 andra meningen	Artikel 2.2 fjärde stycket
Artikel 2.3	Artikel 2.1 c
—	Artikel 2.1 b
—	Artikel 2.2 första stycket
Artikel 3	Artikel 3
Artikel 4.1	Artikel 4.1 första stycket
Artikel 4.2	Artikel 4.1 andra stycket
Artikel 5.1	Artikel 4.2
Artikel 5.2	Artikel 4.3 andra stycket
Artikel 5.3	Artikel 4.3 första stycket
Artikel 5.4	Artikel 4.1 andra stycket andra meningen
—	Artikel 5
Artikel 6.1	Artikel 6.1
Artikel 6.2	Artikel 6.2
Artikel 7.1	Artikel 7.1
—	Artikel 7.2
Artikel 7.3	Artikel 7.6
—	Artikel 7.7 och 7.8
Artikel 7.2	Artikel 7.3
—	Artikel 7.4 och 7.5
—	Artikel 8.1
Artikel 8.1 första stycket	—
Artikel 8.1 andra stycket	Artikel 8.2 första stycket
Artikel 8.2	—
Artikel 8.3	Artikel 9.1 och 9.2
—	Artikel 9.3
Artikel 9.1	Artikel 9.4
Artikel 9.2	Artikel 9.5
Artikel 10	Artikel 10
Artikel 11.1	Artikel 11.1 första stycket
Artikel 11.2 första stycket	Artikel 11.1 tredje stycket
—	Artikel 11.1 andra stycket
Artikel 11.2 andra stycket	Artikel 11.2
Artikel 12	Artikel 19.1 g
Artikel 13.1	Artikel 13.1

Förordning (EEG) nr 2082/92	Denna förordning
Artikel 13.2	Artikel 13.2
—	Artikel 13.3
Artikel 14	Artiklarna 14 och 15
Artikel 15.1	Artikel 12.1
—	Artikel 12.2 och 12.3
Artikel 15.2	Artikel 16.1
Artikel 15.3	—
Artikel 16	—
Artikel 17	Artikel 17.1 och 17.2
Artikel 18	Artikel 17.3
Artikel 19	Artikel 18
Artikel 20	Artikel 19
Artikel 21	—
—	Artikel 21
Artikel 22	Artikel 22
Bilaga	Bilaga I
—	Bilaga II